

בג"ץ 6339/07

בפני: כבוד השופט א' גרוניס
כבוד השופטת א' חיות
כבוד השופט ע' פוגלמן

העותר: _____ גזאווי ואחי

נ ג ד

המשיבים: 1. אלוף פיקוד דרום
2. שר הביטחון
3. מדינת ישראל

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותרים: עו"ד עידו בלום
בשם המשיבים: עו"ד ענר הלמן

פסק-דין

השופט ע' פוגלמן:

1. העותרים 1 – 14 (להלן: העותרים) הם תושבי ישראל המתגוררים במזרח ירושלים. העותרים מבקשים להיכנס לרצועת עזה כדי להשתתף בחתונה משפחתית העתידה להיערך ביום 3.8.07. העותרים פנו ביום 19.6.07 למשיב 1 (אלוף פיקוד הדרום) בבקשה שיתיר את כניסתם לרצועת עזה, בהתאם לסמכותו לפי סעיף 24 לחוק יישום תכנית ההתנתקות, התשס"ה – 2005 (להלן: חוק היישום). הבקשה נדחתה בהחלטה מיום 27.6.07 (אשר התקבלה אצל העותרים ביום 2.7.07) מן הנימוק כי "לא עומדים בקריטריונים ועקב המצב הביטחוני" (להלן: החלטת הסירוב). מכאן העתירה.

2. העותרים טוענים כי ההחלטה שנשלחה אליהם אינה מנומקת, אך טעמים שהוצגו בעבר לסירוב כניסתם של ישראלים לרצועת עזה אינם רלוונטיים לגביהם. כך בהתייחס לסכנה הנשקפת לחיי ישראלים שיבקרו ברצועת עזה, וכך גם בהתייחס לחשש

משיתוף פעולה עם גורמים עוינים (בין אם חשש כללי, בין אם כזה המבוסס על מידע קונקרטי). העותרים מוסיפים כי יש לדחות הטענה כי עקב המצב הבטחוני לא ניתן להיכנס לרצועת עזה דרך מחסום ארוז, שכן המעבר נפתח וניתנים לגורמים שונים היתרים לעבור בו. העותרים מוסיפים וטוענים כי סעיף 24 לחוק היישום נועד למנוע את חזרתם של מתיישבים ישראלים לשטחים שפוננו במסגרת תכנית ההתנתקות, והשימוש בסמכות מכוח הוראת סעיף זה בעניינם, הוא שימוש לרעה. עוד נטען, כי החלטת הסירוב פוגעת בזכות לחופש תנועה ובזכות לחיי משפחה באופן בלתי מידתי. נוכח כל אלה, מבקשים העותרים את ביטול החלטת הסירוב.

עמדת המשיבים כי אין לישראלים זכות קנויה להיכנס לרצועת עזה, וכי בהתאם למצב המשפטי הקיים, מאז יום 15.8.05 מותנית כניסת ישראלים לרצועת עזה בקבלת היתר מאלוף פיקוד הדרום (סעיף 24 לחוק היישום; צו יישום תכנית ההתנתקות (חבל עזה), התשס"ה-2005 – להלן: צו היישום). המשיבים מדגישים כי בשל טעמי ביטחון מובהקים לא הותרה, ככלל, כניסת ישראלים לרצועת עזה בשנים האחרונות (ועוד לפני יישום תכנית ההתנתקות). כניסת ישראלים לרצועת עזה הותרה רק לצרכי ביקור של קרובים מדרגה ראשונה בשל צורך הומניטרי חריג (חתונה, אירוסין, מחלה קשה, הלוויה וכדומה) או לצורך ביקורים של ישראלים הנשואים לתושבי הרצועה (כל זאת בכפוף להעדר מניעה בטחונית פרטנית). מדיניות זו לא השתנתה גם לאחר יישום תכנית ההתנתקות. עם זאת, בעת האחרונה, נוכח תפיסת השלטון ברצועת עזה על ידי החמא"ס, גבר עד מאוד משקלו של החשש הבטחוני הנלווה לכניסתם של ישראלים לרצועת עזה: התגבר החשש לחטיפת ישראלים לשם מיקוח, והסיכון הבטחוני באזור מעבר ארוז גבר משמעותית, כך שכל פתיחה של המעבר מסכנת בצורה חמורה את שלומם של החיילים והאזרחים המוצבים בו. נוכח אלה, פתיחתו של מעבר ארוז כיום מוגבלת, בעיקרה, למקרים רפואיים דחופים, מצילי חיים, לעובדי ארגונים בינלאומיים, לישראלים שבני זוגם מתגוררים ברצועת עזה, למספר מצומצם של עיתונאים זרים, ולסוחרים בכירים שכלכלת הרצועה תלויה בהם. כתוצאה מכך, כיום עוברים במעבר ארוז מדי כיום כחמישים בני אדם בלבד, לעומת אלפי אנשים שעברו בו בתקופות קודמות. נוכח כל אלה, עמדת המשיבים כי החלטת הסירוב סבירה ומידתית, ואין עילה להתערב בה.

דיון והכרעה

3. העותרים פנו בבקשה לקבלת ההיתר ביום 19.6.07. תשובת המשיבים (מיום 27.6.07) התקבלה אצל העותרים ביום 2.7.07. למרות שהעותרים מבקשים להיכנס

לרצועת עזה כבר ביום 3.8.07, הוגשה העתירה רק ביום 19.7.07. לא ברור מדוע המתנינו העותרים מעל לשבועיים ימים בהגשת העתירה, באופן שמוותר – בנסיבות העניין – פרק זמן קצר לבירורה. מכל מקום, הואיל ולעצם העניין מצאנו כי העתירה אינה מגלה עילה, החלטנו לדחותה.

4. סעיף 24 לחוק היישום קובע כך:

<p>”(א) החל ביום הפינוי של שטח מפונה, לא ייכנס ישראלי לאותו שטח, ולא ישהה בו, אלא בהיתר שייתן לו המפקד ובהתאם לתנאי ההיתר. (ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על מי שמשרת בכוחות הביטחון שכניסתו לשטח או שהייתו בו היא לצורך מילוי תפקידו.”</p>	<p>”איסור הכניסה והשהיה בשטח החל ביום הפינוי</p>
---	--

נוכח הוראת סעיף 24 לחוק היישום, בשילוב עם הוראות צו היישום, מותנית כניסת ישראלים לשטחי רצועת עזה בקבלת היתר מאלוף פיקוד הדרום. בית משפט זה עמד על השיקולים המדריכים את אלוף פיקוד הדרום בהפעלת הסמכות האמורה, בוו הלשון:

”הגורם המוסמך לאשר כניסת ישראלים לחבל עזה הוא אלוף פיקוד הדרום, ובידו שיקול הדעת בענין התרת כניסתם של ישראלים לאיזור זה. בין שיקוליו עומד, מצד אחד, החשש כי כניסת ישראלים לעזה תיצור סיכונים בטחוניים משמעותיים בשל נסיונות צפויים של ארגוני הטרור לשלבם בפעילותם, לקידום מטרותיהם; מצד שני, נשקלים בהקשר זה היבטים הומניטריים הקשורים בצרכיהם הטבעיים של אזרחים ישראליים לבקר את קרובי משפחתם ברצועה, במיוחד במהלך החגים” (בג”צ 10336/06 אבו חוצה נ’ אלוף פיקוד הדרום (לא פורסם, 27.12.06)).

5. בענייננו, סורבה הבקשה להיתר נוכח הטעמים הבטחוניים עליהם עמדו המשיבים בתגובתם. עיינו בעתירה ובתגובה, ולא מצאנו כי הנימוקים לאי מתן ההיתר מקימים עילה להתערבותנו. ראשית, כפי שמציינים המשיבים, גם בתקופות שקדמו לתפיסת השלטון ברצועת עזה על ידי החמא”ס, ניתנו היתרים רק לצרכי ביקור של קרובים מדרגה ראשונה, בשל צורך הומניטרי חריג. בענייננו, העותרים אינם קרובים

מדרגה ראשונה של בני הזוג המתחתנים (אלא של הוריהם) ומשכך, גם בהתאם למדיניות הקודמת ספק אם היתה הבקשה נענית. אולם אין לנו צורך להכריע בכך שכן הסירוב להתיר את כניסתם של העותרים לרצועת עזה הינו פועל יוצא של המצב השורר ברצועה בעת זו, ובסיכונים לחיי אדם הכרוכים בפתיחתו של מעבר ארז (וראו בהקשר זה: בג"צ 5429/07 רופאים לזכויות אדם נ' שר הביטחון (לא פורסם, 28.6.07, פסקה 5(ב)). נוכח אלה, לא מצאנו כי קמה – בנקודת הזמן הנוכחית – עילה להתערבותו של בית משפט זה בהחלטת אלוף פיקוד הדרום, בנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה שלפנינו. יש לקוות, כי עם חלוף העיתים תשתנה תמונת המצב הבטחונית, באופן בו ניתן יהיה לשנות את המדיניות ביחס למעבר ישראלים לרצועת עזה.

סוף דבר – דין העתירה להידחות על הסף, וכך אנו מורים.

ניתן היום, י"ד באב התשס"ז (29.7.07).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט